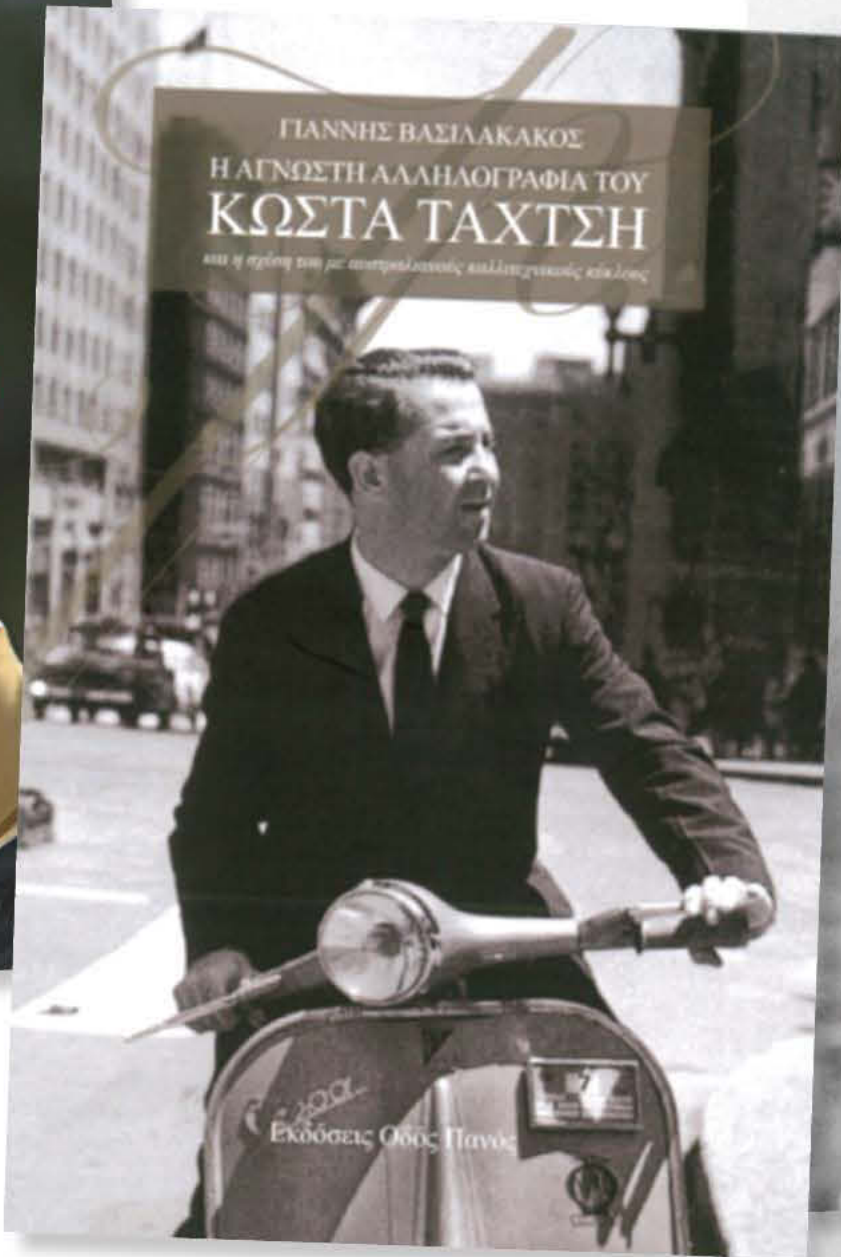

Τσις Κου

ρειακά στο περιεχόμενο του εν λόγω βιβλίου, τη ζωή και τις περιπέτειες του συγγραφέα του «Τρίτου Στεφανιού» στην Αυστραλία, την θυελλώδη απέλασή του και τη σπουδαιότητα των επιστολών του προς τον Αυστραλό ζωγράφο Καρλ Πλάτε και τη σύζυγό του Τζόσελιν. Επίσης, στη σχέση του Ταχτοσή με τον Αυστραλό νομπελίστα Πάτρικ Γουάιτ και ιδιαίτερα τον σύντροφο του τελευταίου Μανόλη Λάσκαρη, και γενικότερα το αυστραλιανό καλλιτεχνικό συνάφι. Χαρακτήρισε τον Βασιλακάκο ως «κατ' εξοχήν βιογράφο του Ταχτοσή, αφού ήταν ο πρώτος που συνέγραψε την επίσημη βιογραφία του "Κώστας Ταχτοής: η αθέατη πλευρά της σελίνης" που εξέδωσαν οι εκδ. Ηλέκτρα το 2009 κι έγινε μπεστ σέλερ στην Ελλάδα, αλλά και καλκέντερο ερευνητή-μελετητή αφού ξόδεψε χρόνια ερευνώντας τη ζωή και το έργο του μεγάλου δημιουργού». Ιδιαίτερη μνεία έκανε στον «Απόρρητο φάκελο Ταχτοσή» ο οποίος, χάρη στο ενδιαφέρον και τις ενέργειες του Βασιλακάκου αποδεσμεύτηκε από τα Εθνικά Αρχεία της Αυστραλίας (τέλη του 2015), μετά από 55 ολόκληρα χρόνια. «Σημαντικότερο επίτευγμα», τόνισε, «καθώς ο εν λόγω "φάκελος" ρίχνει άπλετο φως στην πολυτάραχη ζωή και δράση του επίμαχου συγγραφέα στους Αντίποδες».

Στη συνέχεια, ο Δρ Γιάννης Βασιλακάκος ευχαρίστησε όλους τους συμβαλλομένους στη διοργάνωση της εκδήλωσης - την Ελληνική Κοινότητα για την άσπρη φροντίδα της διοργάνωσης,

αλλά και τους έξοχους ομιλητές για τις οξυδερκείς αναλύσεις τους, μεταξύ άλλων τόνισε: «Πάντα με γοήτευε η ζωή των μεγάλων προσωπικοτήτων της τέχνης και των γραμμάτων - Ελλήνων και ξένων. Κυρίως των πρώτων, και ιδιαίτερα όσων υπήρξαν απόδημοι, ή παιδιά αποδήμων, οι οποίοι έζησαν την περιπέτεια του ξεριζωμού από πρώτο χέρι, όπως κι εγώ. Καθόλου τυχαίο λοιπόν που καταπιάνομαι με συγγραφείς που έζησαν εκτός Ελλάδας. Το κριτήριο της αποδημίας όμως δεν είναι το μόνο που λαβαίνω υπόψη. Εννοείται ότι πρωτίστως είναι η ποιότητα, σπουδαιότητα και γοητεία του έργου τους που με έλκει. Αλλά βεβαίως και η ζωή τους με αφορά άμεσα, καθώς, συχνά, είναι εξίσου ενδιαφέρουσα και σημαντική όσο και η δουλειά τους - ιδίως όταν υπάρχουν αχατογράφητα νερά όσον αφορά το ερευνητικό πεδίο». Και κατέληξε λέγοντας: «Παρακολουθώντας την αυτοεξομολογητική πορεία συγγραφέων σαν τους Τσιόλκα και Ταχτοσή, εμμέσως πλην σαφώς, ιχνηλατώ, αναπόφευκτα, και τη δική μου συγγραφική πορεία. Είναι σα να πορευτήκαμε μαζί χέρι-χέρι όλα αυτά τα χρόνια, σα να συν-γράψαμε από κοινού, κομμάτι-κομμάτι τούτα τα βιβλία...»

Ακολούθησαν ερωταπαντήσεις από το ακροατήριο ενώ, στη συνέχεια, ο Γιάννης Βασιλακάκος υπέγραψε βιβλία του για το κοινό.

